

las ciudades donde normalmente hay menos demanda de vivienda.

Entonces, sabemos que ese es el mecanismo que utilizan los austriacos, que utilizan los alemanes, que utilizan los suizos. No tenemos por qué pensar que en el caso valenciano, donde no ha habido nunca un plan de vivienda integral, no podemos pensar que aquí no funcionará. Al contrario, confiamos en que va a funcionar.

Y luego, señora Peris, pues mire, me sorprende que usted centre este discurso en la necesidad de vivienda, en la necesidad de políticas para asegurar el derecho a la vivienda, porque hace poco más de una semana el Gobierno de España anunció que se iban a regular los precios del alquiler y que se podrían habilitar algunos ayuntamientos para que se gestionen de acuerdo con su realidad municipal. ¿Y sabe cuál fue su reacción, su reacción, en Madrid y en Andalucía? Su reacción fue decir, en una comparecencia conjunta de los gobiernos autonómicos, donde ustedes gobiernan, señoras y señores de Ciudadanos, decir que allí donde podía haber una cierta posibilidad de avanzar en materia de política de vivienda para los ayuntamientos, amenazaban con recurrir ante los tribunales cualquier medida que se significara intervenir en el mercado del alquiler.

Yo les digo: ¿ustedes están a favor de los intereses del pueblo o están a favor de los intereses de los fondos buitres y las entidades bancarias? (*Aplaudiments*)

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball sobre la política general en relació amb la situació en què es troben els centres especials d'ocupació de la Comunitat Valenciana, que formula la diputada María José Catalá Verdet, del Grup Parlamentari Popular (RE número 14.266, BOCV 63)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Passem al punt set: Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball sobre la política general en relació amb la situació amb que es troben els centres especials d'ocupació de la Comunitat Valenciana, que formula la diputada María José Catalá Verdet, del Grup Parlamentari Popular.

Quan vullga, senyoria.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, presidenta.

Buenas tardes.

Bueno, para los que en ocasiones, los que estamos aquí de diputados solemos tener cierta sensibilidad o empatía por las

realidades personales que vivimos en primera persona o que conocemos a lo largo de nuestra vida política.

Yo llevo unos años trabajando o haciendo el seguimiento a la política del Consell de los centros especiales de empleo. No tengo ninguna persona en mi entorno más inmediato, familiar digo, que tenga en un centro especial de empleo, pero tengo amigos con hijos en centros especiales de empleo.

La ciudadanía generalmente no conoce lo que es un centro especial de empleo, y deberíamos explicarlo. Los centros especiales de empleo son empresas cuyo objetivo social o principal es el de proporcionar a los trabajadores con discapacidad la posibilidad de realizar un trabajo productivo. Eso que suele o viene llamándose «empleo protegido».

En el caso de las comunidades autónomas llegan unos fondos del Servicio de Empleo Público Estatal, del SEPE, a las autonomías, y con esos fondos se cubre el 50 % de los costes salariales de estos trabajadores discapacitados que trabajan en pequeñas cooperativas, que en muchos casos han creado sus padres, sus familiares, para que ellos durante toda su vida tengan un empleo, una remuneración y sobre todo un entorno laboral de absoluta interacción.

Venimos hablando de esto, y digo que lo hemos hablando en varias ocasiones porque en el Pleno del 29 de marzo de 2017 yo planteé una PNL, que apoyaron todos los grupos políticos de esta cámara, en la que se pedía que esos fondos del año 2016 que estaban pendientes de pagar y que no se habían pagado porque se habían dejado 28 centros especiales de empleo sin posibilidad de obtener esos recursos porque se había acabado el crédito, pues tuvieran posibilidad de cobrar los que les había concedido y de ampliarles el crédito para poder acceder a esta subvención aquellas entidades que se habían quedado fuera. Hicimos una PNL, insistimos, lo pedimos y se consiguió con la ayuda de todas y todos los que estamos aquí.

Hoy estamos en 2020 y vivimos la misma realidad. En el año 2019, me imagino que por esto de que eran elecciones, en lugar de hacer una convocatoria de todo el año, se hizo una convocatoria de seis meses. Los primeros seis meses se pagaron con normalidad, todos los centros que presentaron la documentación y recibieron el dinero; pero los siguientes meses, los siguientes seis meses, cuando ya habían pasado las elecciones, pues ha pasado algo distinto.

En el año 2019, el segundo semestre del año 2019, a 38 centros se les ha dicho: «se ha agotado el crédito presupuestario». Eso quiere decir que a 38 centros especiales de empleo, pequeñas cooperativas, trabajadores discapacitados, les hemos dicho ahora que su salario de junio, julio, agosto, septiembre, octubre, noviembre y diciembre del año 2019 no va a llegar.

¿Qué pasaría si a alguno de nosotros hoy, en marzo del año 2020, nos dijeran, mira, del segundo semestre del año 2019, de tu salario, del que te debemos, no vas a cobrar nada? Sería algo tremendo ¿no creen ustedes?

No es solo tremendo el hecho de que estemos hablando en marzo de que no les hemos pagado a muchos el salario del segundo semestre de 2019, es que a los trabajadores de 38 centros en marzo de 2020 les hemos dicho: «se ha agotado

el crédito, no vais a cobrar nada del segundo semestre del 2019».

Yo pensaba que esto no volvería a pasar. Pensé que durante todas las intervenciones que tuve y en las ocasiones que tuve posibilidad de hablar con el *conseller* Climent de esta situación en la anterior legislatura se había tomado buena nota. Pensé que no volvería a pasar. Pensé que no habrían personas con discapacidad que me llamaran y me dijeran: ¿puede ayudarnos? porque volvemos a estar igual que en 2017, cuando pedíamos el salario del año 2016.

La verdad es que nada más incorporar esta interpelación al orden del día les llamaron de la *conselleria*, les recibieron con una nota de prensa que habíamos lanzado desde el Grupo Popular y la fotografía con mi compañero, Juan Carlos Caballero y yo, a modo de me imagino que de revancha, en plan ¿os estáis yendo con los malos? ¿Esto qué es?

Claro, yo quisiera pensar que en estas cuestiones todos vamos de la mano y todos lo entendemos. Oiga, estamos hablando del salario de personas con discapacidad. Estamos hablando del salario de personas con discapacidad con fondos que han llegado del SEPE al gobierno valenciano. Han llegado 34 millones de euros para empleo protegido en el año 2019. ¿Dónde están? (pausa) ¿Dónde están? ¿Por qué no están en manos de las personas con discapacidad que ganan su salario? ¿Dónde están? (Pausa) No están.

Dicen que les van a ayudar ahora y la semana pasada les dijeron, no, no os preocupéis, sacaremos una convocatoria extraordinaria para que cobréis noviembre y diciembre. Ya, pero qué pasaría si a alguno de ustedes les dijeran, mira, no vas a cobrar septiembre del 2019, ni octubre, ni julio ni agosto, y como mucho, a lo mejor, te pago noviembre y diciembre de 2019, y dame las gracias, por supuesto.

¿Por qué hacemos esto con la gente con discapacidad? ¿Han cobrado los *consellers* su salario en el 2019? ¿Y por qué no las personas con discapacidad?

¿Lo consentimos porque no conocemos esa realidad? ¿Lo consentimos porque nos da igual? ¿Lo consentimos por indolencia? ¿Por qué no es un escándalo que no se le pague a las personas con discapacidad su salario cuando llega el dinero del SEPE para empleo protegido? ¿Por qué no tengo compañeros en esta bancada me ayudan en esto? ¿Por qué? ¿Por política? ¿Que risa, señorías!

Me gustaría que el señor Climent me diera una respuesta. Me gustaría que lo consiguiéramos, como la anterior vez. Que lo consiguiéramos, que cobraran y, señorías, que no les vuelva a pasar.

Gracias. (Aplaudiments)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyoria.

Té la paraula l'honorable conseller d'Economia per a respondre a esta interpel·lació.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Presidenta.

Senyora Català.

Jo crec que hem de fer poca banalitat amb açò, en aquest tema poca banalitat. Hi ha una frase llatina que diu *gutta cavat lapidem*; erosió, erosió, erosió.

I vosté ho ha dit: «i crec que no sé qui ha cridat a qui». Eixa pregunta se l'haurien de fer. No sé qui ha cridat, si els centres a la senyora Català o la senyora Català als centres. Això ho hauríem d'analitzar. Però crec que hi ha concreció. Vull dir, vostés preparen reunió, trauen nota de premsa, fan la interpel·lació i sempre el mateix *modus operandi*, per a mi del segle passat, que sols vol generar polèmica i controvèrsia probablement d'on no hi ha.

Mire, però com vosté també ha explicat, a mi també m'agradaria explicar que és el que hem fet, no? I si no ho sap, encara crec que sí, però ho passa per alt, des que governem el Botànic hem tingut clara que l'estratègia de suport a l'ocupació per a persones amb diversitat funcional i altres capacitats és fonamental per a la inserció laboral d'aquest col·lectiu. Aquestes persones són i seran una de les principals prioritats dins de les polítiques de promoció d'ocupació de qualitat per al Consell, al tenir especials dificultats i necessitats d'atenció especial. I dins d'aquesta estratègia són crucials els centres especials d'ocupació, no sols, però molt importants.

No hem d'oblidar que els centres especials d'ocupació han de donar resposta a un doble objectiu: d'un costat, oferir productes i serveis en un mercat lliure i obert, i per tant han de ser comercialment exitosos; i d'un altre, la seua missió principal és de caràcter social, oferir oportunitats, desenvolupar i millorar l'ocupabilitat de les persones amb diversitat funcional. Aquest doble objectiu de generar valor afegit, social i de ser competitiu posa sobre la taula la necessitat d'avançar en alguns elements crítics, senyora Català.

I la pregunta seria: què hem fet per a impulsar l'actuació dels centres especials d'ocupació i millorar-los? Eixa hauria de ser la pregunta, en la qual vosté ha dit una data que va parlar en el conseller, però que ara no ha parlat en el conseller. I això també ho haurà de dir. Perquè quan va parlar l'altra vegada, intentant vore què podíem fer, ho va fer; però ara no, ara probablement ha anat per la porta de darrere.

I què hem fet? Hem augmentat les ajudes per al suport al manteniment de llocs de treball dels centres especials d'ocupació. Aquestes ajudes les complementen amb el recolzament per a la creació de les unitats de suport a l'activitat professional de les persones treballadores amb diversitat funcional del centre, i amb el programa de suport a la contractació indefinida en empreses ordinàries de persones treballadores provinents dels mateixos centres especials d'ocupació.

Aquest programa afavoreix el trànsit d'aquestes persones al mercat laboral ordinari i possibilita, al mateix temps, l'accés de noves persones amb diversitat funcional al model d'ocupació protegida dels mateixos centres especials

d'ocupació. I any rere any hem anat millorant la seua magnitud. I vosté ho sap.

El suport de la Generalitat a l'ocupació protegida concretament als centres especials d'ocupació s'ha vist incrementada de manera considerable des de l'exercici 2014 –crec que vosté era consellera aleshores– amb una important aposta econòmica, passant d'una dotació pressupostada de 18,3 milions en 2014 a 37 en 2017. Supose que farà vosté els números, més del doble, un 102,41 %.

Nosaltres destinem la major part del pressupost que el ministeri distribueix anualment en oportunitats d'ocupació, eix tercer, als centres especials d'ocupació. Perquè entenem que estem davant d'un col·lectiu digne d'especial protecció per la seua especial vulnerabilitat.

Som conscients que les persones amb discapacitat són un col·lectiu al qual concerneixen especialment els objectius europeus establerts, atés que els seus indicadors, tant d'educació com d'ocupació, es troben molt per darrere de la població en general.

Modificar aquestes dades ha sigut el nostre objectiu tant l'any 2019 com en el present exercici 2020. Les bases reguladores i les convocatòries d'ajudes més importants destinades als centres especials d'ocupació són les ajudes salarials –i no cal que entre perquè vosté ho ha explicat molt bé–, perquè tots tingueren..., ho vam dividir mitjançant un decret de manera semestral, perquè tots els centres en eixe semestre mínimament tingueren eixes ajudes.

La segona actuació que hem fet i que hem dut a terme és la publicació del Decret 227/2008, pel qual es regula la qualificació i inscripció dels centres especials d'ocupació en el registre de centres especials d'ocupació del nostre territori.

D'un banda, hem adaptat la vella regulació a la nova realitat social en la qual les polítiques de foment d'ocupació han potenciat la creació dels centres especials d'ocupació i l'increment de les plantilles. En concret, es feia necessari incidir en el compliment dels requisits i obligacions exigits en la llei general de drets de les persones amb discapacitat i de la seua inclusió social.

Concretament, em referisc al requisit dels centres especials com a entitats de trànsit de les persones treballadores amb discapacitat cap a l'empresa ordinària i com a entitats prestadores dels serveis de suport personal i social que requereixen aquestes persones treballadores. Aquests serveis de suport han d'estar integrats per personal qualificat i format, perquè presten aquests serveis mitjançant una atenció individualitzada i integral.

I d'altra banda, hem solucionat el problema causat pel requisit segon el qual la raó social dels operadors que vulguen establir un centre especial d'ocupació al nostre territori havia d'eradicar en aquesta, el que es diu o el que es parla de la llei de garantia d'unitat del mercat.

I la tercera actuació importantíssima ha estat la introducció de la millora continua, prenent millorar els nostres procediments i serveis analitzant-los i revisant-los, és a dir, avaluant continuament. I eixa és una de les tasques que es tracten en la mesa tècnica formada per administració, agents, sindicats

i patronal del sector per tal de donar solucions i millorar. Treballem des de baix, treballem amb el sector. Llums llargues, gestió, planificació, rigor, senyora Catalá.

I reitere, ja per a acabar aquesta primera part, ha de tenir clar vosté que el suport i millora de les condicions dels centres especials d'ocupació, donat l'impacte que suposen en les persones amb diversitat funcional, ha sigut una tasca en la qual posem seny i determinació. I no vull parlar de sensibilitat.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència el vicepresident segon, senyor Jorge Bellver Casaña)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Senyora Catalá, per a rèplica i per un temps màxim de quatre minuts.

Quan vullga, senyora Catalá.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies.

No, senyor Climent, no, no és cert. Vosté hui li deu cinc milions d'euros als centres especials d'ocupació als quals se'ls ha concedit l'ajuda del segon semestre del 2019. Hui, en març de 2020.

I a més, a 38 centres centres els ha deixat fora d'eixes subvencions, per valor de cinc milions d'euros, perquè no tenia suficient crèdit pressupostari. Eixa és la realitat de la qual vosté no parla i de la qual jo hui vinc a parlar-li a vosté.

I per què no me dóna ninguna resposta a eixa situació? La pregunta és molt senzilla. N'hi han dos. Una, quan els va a pagar als centres que sí han obtingut la subvenció del segon semestre de 2019 per al seu salari protegit i què va a fer en els 38 centres que s'han quedat fora perquè no n'hi havia crèdit pressupostari per a ells?

Vosté m'ha donat la resposta. Traguérem en dos convocatòries, un semestre i altre semestre, perquè aixina tots els centres els arribara alguna cosa en primer semestre. Per què? Per què n'hi havien eleccions? I en este segon semestre, què, no fa falta que arribe? Els 38 centres que s'han quedat fora què fem en ells? No els paguem res del salari del 2019? Els deixem aixina?

Mire, senyor conseller, esta és una resolució, esta és una resolució d'un dels centres que s'han quedat fora. Una cooperativa, deu treballadors, set tenen una discapacitat intel·lectual superior al 60% i els altres tres tenen discapacitat física. Sap el que posa ací? «Solicitud de subvenció. Se

informa desfavorable por: agotamiento del crédito presupuestario disponible para atender las solicitudes de ayudas en el ejercicio 2019.» Esta és la carta de la vergonya. No, vostés se riuen. Però que passaria si a vostés els deixaren sense salari de l'any 2019 en març de 2020? Passaria que... Se riurien vostés, se riurien vostés? (*Aplaudiments i veus*) Se riurien? Va, per favor! Per favor!

El senyor vicepresident segon:

Senyories.

La senyora Catalá Verdet:

I, a més, diu vosté alguna imprecisió i jo no tinc ningun problema en dir-li-ho. «Desde el año 2014 hemos subido un 102 %, aproximadamente, de 18 a 37 millones d'euros.» Sap per què? Jo li ho dic. Primera trampa. Els fons són del SEPE i de la Unió Europea. Fins al 2018 governava Rajoy, el PSOE n'ha incrementat tres. Segona trampa. La subvenció va destinada a pagar el 50 % del salari mínim interprofessional de les persones en discapacitat. Clar que s'ha incrementat. Sap per què? Per l'augment del salari mínim interprofessional del 2018 al 2019, que s'ha incrementat un 22,5 %. Eixa és la realitat. Per això han incrementat vostés.

Però què passa amb els 38 centres que se queden fora? Ni un duro? Zero, zero, zero de salari, de tot el segon semestre del 2019? Què solucions els van a donar a estos centres? Se conforma en vindre ací i dir-me que cal tindre sensibilitat? Mire, jo no me conforme, senyor Climent. És la segona volta que jo vinc ací a parlar en vosté d'este tema. La primera volta li diguí: conseller, açò no t'ho pots deixar fora. Ho resolguérem. Però és que vosté és reincident, és reincident. Li ha tornat a passar. I li ha tornat a passar en l'any electoral. I jo no sóc massa mal pensada, però pense que vostés tenien previst fer en dos convocatòries perquè sabien que se'ls acabava el crèdit en la segon.

Mire, la seua nota de premsa del 27 de desembre de 2019. Diuen: «Para el año que viene 2020 l'import són 24 milions d'euros.» I recorden vostés en l'any 2019, en l'anterior, va ser de 20 i se va incrementar en 34. Anem a vore. Si en l'any 2019 en 34 s'han quedat fora 38 centres especials per 5 milions d'euros, per a l'any 2020 que vostés preveuen 24 milions d'euros, quanta gent se va a quedar fora? (*Aplaudiments*)

Mire, sense..., a mi no me falta sensibilitat, tinc la mateixa sensibilitat que té vosté per a este cas. Jo no li pressupose a vosté en absolut falta de sensibilitat. Però n'hi ha una cosa que és evident, que n'hi ha una falta de gestió, que vosté deu tot el segon semestre de 2019 a molts centres, a molts discapacitats i que a 38 els ha dit vosté que no van a cobrar un duro i que vosté hui té de contestar com ho va a resoldre.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies, senyora Catalá.

Senyor Climent, per a rèplica i per un temps màxim de 4 minuts.

Quan vullga té la paraula.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Gràcies, president.

Mire, a soles li he sentit parlar de diners, però no de persones. (*Veus*) No, no. Exacte. I no és una qüestió d'eleccions, que quede clara. I no agafe el text com a pretext, perquè el sol agafar. Vull dir, mirem el conjunt, aporte alguna solució.

Mire, una vegada més, vostés, senyora Catalá, volen donar a entendre que aquest Consell no ajuda prou als centres especials d'ocupació. Informen erròniament sobre impagaments, denegacions de sol·licituds, etcètera. I el pitjor és que parlen de falta de sensibilitat i menyspreu. Això és el pitjor. I si no, llija les seues mateixes declaracions.

Volia dir-li que hem avançant moltíssim, i sabia com estava la situació, perquè vosté ha estat consellera. No sols en l'increment de les dotacions pressupostàries, com he dit anteriorment, sinó també en la cerca constant de solucions, que crec que vostés no n'aporten massa, eh? Solucions que s'han acordat i pactat en el si de la mesa tècnica dels centres especials d'ocupació i que han acceptat tots els seus interlocutors, entre els quals està eixe centre en el que vosté es va fer la foto i el senyor Caballero.

Li destaque els següents. La gestió de les ajudes als costos salarials es divideix actualment en dos terminis, com ja he dit, primer i segon semestre. Gràcies a aquesta estratègia, l'any 2019 es va poder concedir i pagar molt més ràpid. En el primer semestre la quantitat concedida i pagada han sigut 17 milions. Tot el que vosté gestionava en un any. En el segon semestre es va concedir 14,4 milions i ja s'han abonat 8,7 milions.

D'altra banda, les ajudes a les unitats de suport s'han pagat per un import d'1.200.000 euros. Per tant, l'exercici 2019 ja s'han abonat als centres 26,9 milions d'euros. Faça la diferència quan vosté governava. En el 2014 s'havia concedit 19,8 i pagat 7,7. Ara en el 2019, 34 i 26,9. Això representa 276 % més que quan vosté era consellera. (*Aplaudiments*) 276 % més. I això és diu, això és diu que no saben gestionar? No. Això és ser eficient i eficaç en la gestió.

I els 35 milions del ministeri que vosté també solta. Per favor, una miqueta de rigor i seriositat! I si tenen idees, per què no les proposen? Única i exclusivament és sensibilitat, sols sensibilitat? (*Veus*) Aporten idees, aporten idees. Perfecte. I mentre, nosaltres seguirem treballant i aportant solucions conjuntament en la mesa tècnica i amb el sector.

I vaig parlar de solucions. Als centres als quals no els va arribar el crèdit en la convocatòria, ja ho ha dit vosté, novembre i desembre de 2019, en la darrera reunió de la mesa tècnica, és a dir, de manera conjunta, el 26 de febrer, la setmana passada, s'ha proposat articular una nova convocatòria que requerirà fons addicionals de la conferència sectorial diferents als crèdits de 2020, que ja han sigut publicats. Acord en la mesa tècnica on estan totes i tots.

I com li he dit, millora continua, perquè per a les ajudes de 2020 hem plantejat a la mesa tècnica una modificació en la manera de repartir les ajudes del segon trimestre. Anem a millorar encara més la situació. Per a les ajudes dels pròxims exercicis estudiarem entre tots i totes les propostes perquè davant la insuficiència de crèdit clara –i vosté ho sap, i no m'amagaré perquè m'agrada la transparència– prevalguen criteris de baremació dels centres, per exemple, si són o no d'iniciativa social, nombre de persones amb diversitat funcional severa, nombre de dones, servei d'ajust personal i social o qualsevol altre que pugua estudiar-se i plantejar-se.

Senyora Catalá, ja li he donat xifres del pressupost, però ara vaig a parlar-li de persones. Hem passat de 5.274 persones treballadores amb diversitat funcional en 2014 a 7.536 en 2019. 2.262 persones (*aplaudiments*) amb el salari mínim interprofessional major. Persones, 2.262 persones més que este ajudant. Són xifres transparents que sols tenen una interpretació.

El senyor vicepresident segon:

Senyor conseller.

El senyor conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius, Comerç i Treball:

Els diners que gestionem arriben als valencians i valencianes i a les seues necessitats.

Per tant, més recursos que posem, més sensibilitat i més compromís amb les persones que hi ha darrere de totes i cadascuna de les xifres.

Senyora Catalá, a la seua disposició. I si n'hi ha aportació de solucions, intentarem consensuar-les, acordar-les, perquè, en definitiva, si tots estem d'acord, anem a treballar conjuntament per una qüestió sensible i, a més a més, que és una realitat que hem de resoldre entre totes i tots.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident segon:

Moltes gràcies.

Interpel·lació al conseller d'Economia Sostenible, Sectors productius, Comerç i Treball sobre les polítiques i accions que té previstes la conselleria respecte al petit comerç a la Comunitat Valenciana, que formula el diputat Carlos Gracia Calandín, del Grup Parlamentari Ciudadanos (RE número 15.065, BOCV 66)

El senyor vicepresident segon:

Passem ara a l'última de les interpel·lacions d'esta vesprada, en este cas, al conseller d'Economia Sostenible, Sectors Productius i Comerç, sobre les polítiques i accions que té previstes la conselleria respecte al xicotet comerç en la

Comunitat Valenciana, que formula l'il·lustre diputat senyor Carlos Gracia Calandín del Grup Parlamentari Ciudadanos i que té un temps màxim de set minuts per a la intervenció.

Quan vullga.

El senyor Gracia Calandín:

Gràcies, president.

Buenas tardes, señorías.

Buenas tardes, *conseller*.

Mire, la semana pasada tuvimos en la comisión de industria y comercio una sesión de comparecencias, al final fue de una única comparecencia. Por problemas de agenda, no pudimos contar con usted y vino únicamente su compañera, la vicepresidenta del Consell, la señora Mònica Oltra, para dar cuenta de su viaje, el de ella, pero que también fue el suyo, a la China.

Y la realidad es que pese a la dosis de optimismo de la señora Oltra el otro día, lo cierto es que la inversión extranjera china en la Comunitat Valenciana, desde que ustedes empezaron esas comitivas internacionales a China, pues viene cayendo en picado y la brecha de la balanza comercial con este país es cada vez mayor, lo que sin duda, como reflexión, nos hace cuestionarnos hasta qué punto son efectivos este tipo de viajes cuando no llevan ningún plan detrás.

Pues bien, le hago referencia a esta comisión porque una de las cosas que pusimos en valor la semana pasada, precisamente, es que la Comunitat Valenciana formaba parte de la milenaria ruta de la seda e históricamente, pues, es un territorio con mucha actividad comercial.

Hoy, precisamente, vengo a hablarle de comercio. Pero, además, dentro del comercio quiero profundizar en el pequeño comercio, el comercio de proximidad que, como usted sabe, representa el 12% del producto interior bruto de la comunidad y aporta a la economía valenciana el 30% del trabajo autónomo. Por lo tanto, no me negará que es un sector fundamental para la economía valenciana.

Y lo cierto es que repasando la hemeroteca, su intervención del año 2015, en el que vino a dar cuenta de cuáles iban a ser sus políticas generales en materia de comercio, pues también lo valoraba así. Y, en concreto, usted decía que apostaba por un modelo de comercio equilibrado, apoyado en el comercio de proximidad, e importante, que iba a revitalizar los centros de nuestras ciudades.

En concreto, de aquella intervención me gustaría destacar las siguientes cosas: primero nos habló de que el plan del comercio minorista 2014-2020 del PP no servía, que había que hacer uno nuevo y usted le llamó en aquel momento «plan del comercio de proximidad». Y, señor Climent, en el cambio de nombre se quedó aquel plan, pues no encontramos ni una única referencia ni en su *conselleria* ni en sus presupuestos a aquel plan, un plan que a lo largo de la legislatura se ha dejado morir.

También habló del Patsecova, en 2015, a bombo y platillo, volvió a hacerlo en 2019 y a día de hoy no deja de ser un borrador.